

Mare

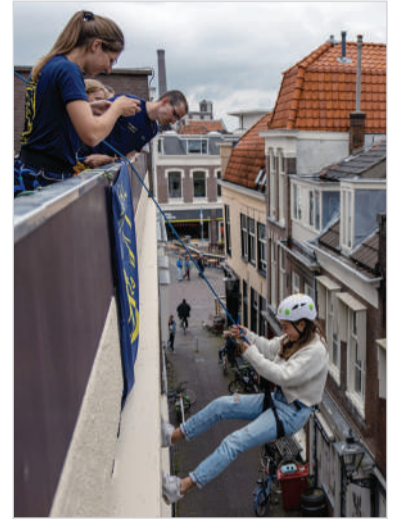

Ruimtepuin: hoe gevaarlijke asteroiden te voorspellen? **8**

Nu gaat het beginnen!

Zo'n vierduizend nieuwe eerstejaars overspoelen Leiden, in verschillende shifts, en met af toe een bezoekje aan de teststraat. 'Zo'n stok in je neus is natuurlijk niet leuk, maar toch komt iedereen met een glimlach langs'

Verenigingen verklaard 'In een snelkookpan leer je iedereen heel snel kennen'

4

Digitale ontgroening 'Het is geen leuke herinnering, als je je laptop dichtklapt, ben je alleen'

7

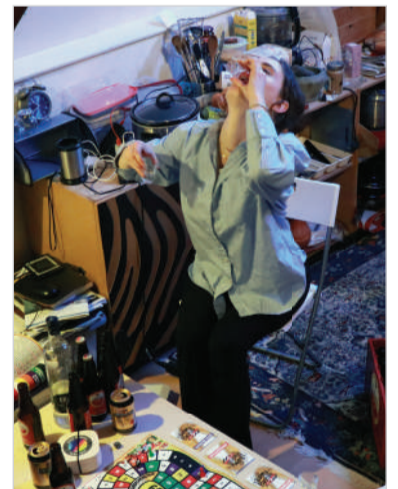
11

Taboe Universiteiten moeten meer doen om verkrachtingen onder studenten tegen te gaan

6

Varen, chillen en dansen in de regen

Steen-papier-trek-een-bak! De nieuwste drankspellen getest door doorgewinterde experts

12

Jarige Linde wordt toegezongen 'Lief, maar ook ongemakkelijk'

4

'Uitbrakken' en andere stuko-taal Zoals burgerrups & tarweshake **14**

Bandirah

Colofon

Redactie-adres Rapenburg 38 2311 EX Leiden
 Telefoon 071-527 7272
 Website mareonline.nl
 E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl
 De redactie is op vrijdag gesloten.
 Oplage 4.700

Hoofredactie
 Frank Provoost frank.provoost@mare.leidenuniv.nl

Redactie
 Vincent Bongers vbongers@mare.leidenuniv.nl
 Anoushka Kloosterman a.s.kloosterman@mare.leidenuniv.nl
 Sebastiaan van Loosbroek redactie@mare.leidenuniv.nl
 Mark Reid m.reid@mare.leidenuniv.nl
 Susan Wichgers s.wichgers@mare.leidenuniv.nl

Medewerkers
 Vera Amtzen · Remco Breuker · Omar Ghaly · Olaf Leeuwis · Maia de Quay

Foto's
 Taco van der Eb · Marc de Haan

Illustraties
 Bandirah · Schot · Silas.nl

Art direction en vormgeving Marcel van den Berg

Drukwerk Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk

Advertenties Bureau van Vliet B.V.
 Postbus 20 2040 AA Zandvoort
 Telefoon 023 - 571 47 45

Redactieraad
 Kutsal Yesilkagit (voorzitter) · Frank Israel (vice-voorzitter)
 · Alexander Pleijter (secretaris) · Marije van den Berg ·
 Marijke van Broekhoven · Willem van der Does ·
 Annemarie Drahmman · Nour Eldin Emarra · Dion Latten ·
 Zoë van Litsenburg · Roel van Niekerk · Frank Rensen ·
 Marten Jesse Pot · Hermelijn Smits

Deze speciale El Cid-editie kwam tot stand in samenwerking met de Medicrew

Hoofredactie
 Jelle Mes

Eindredactie tekst
 Jelin Schut

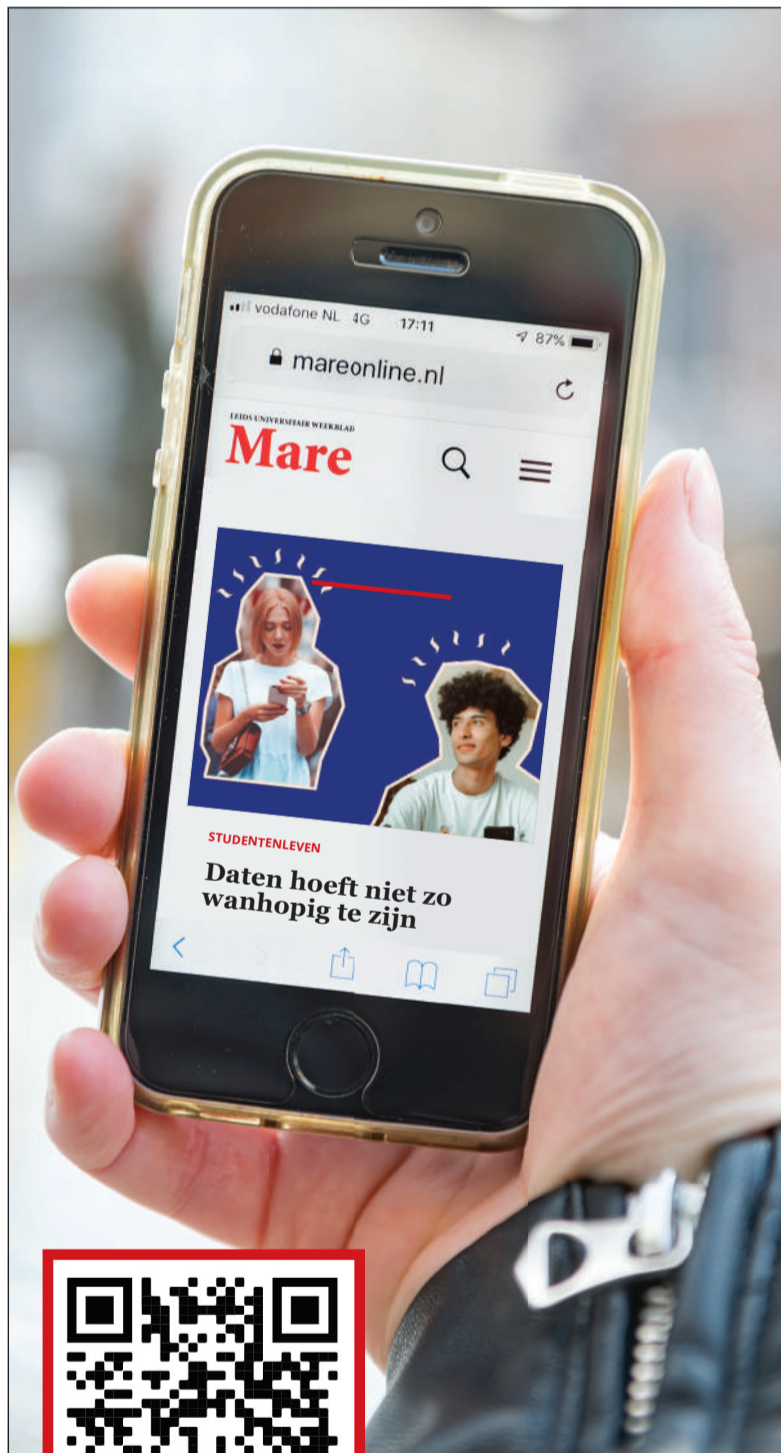
Tekstredactie
 Fien van Aardenne · Tobias van Brandwijk · Roos Capel ·
 Jelin Schut

Eindredactie beeld
 Jelle Mes

Fotografen
 Anna Steinprinz · Esmee van den Berg · Marit Brun ·
 Michon Leenders · Milou Voogd · Myrthe Lubbers · Naor Scheinowitz · Remco den Arend · Sofia de Graaf ·
 Stéphanie Korbee · Stijn Kuiper · Jelle Mes

Eindredactie video
 Jasper van Zaanen · Joris Noordenbos · Jimmy Diekman

Video
 Scott Leesberg · Loes Moree · Mick Welten · Stéphanie Korbee · Jasper van Zaanen · Joris Noordenbos · Jimmy Diekman

Mis niets en download nu de Mare-app

Laatste Kans

Tre

ALL-IN

PRIJS KNALLER

WEG = WEG

ap er niet in

Mare liet zich vrijwillig oplichten

Veel (vaak internationale) studenten laten zich oplichten door nepverhuurders die op Facebook woonruimte aanbieden. Mare sprak met slachtoffers én scammers.

DOOR SUSAN WICHGERS Aangeboden op Facebook: een gemeubileerd appartement met twee slaapkamers in de Kraaijerstraat, voor 500 euro per maand. Klinkt te mooi om waar te zijn, en dat is het ook. 'Fully furnished apartment, city center', post Anselmo Rubio in de Facebookgroep Leiden Housing. Zonder foto's.

Rubio heeft een uitgebreid Facebookprofiel, maar niks wijst erop dat hij een link heeft met Nederland. Hij woont in Los Angeles, werkt bij een Amerikaans bedrijf, heeft Amerikaanse familie.

Als we onze interesse laten blijken, stuurt hij het (Engelse) nummer van de 'huisbaas' door. 'Sorry for late reply', appt ene Andrew Taylor vervolgens. Op de vraag of een bezichtiging mogelijk is, antwoordt hij: 'Am somehow busy. That is why I won't be able to make any viewing. Because am in Amsterdam right now executing a huge project.'

Les 1: scammers zijn altijd te druk voor een bezichtiging
Het appartement bekijken is niet mogelijk, omdat oplichters zogenaamd altijd ergens anders zijn, voor werk of vanwege een ander excuus. Dat is de reden waarom vooral internationale studenten de dupe worden van scammers: zij zijn vaak nog in het buitenland tijdens hun zoektocht, en hebben sowieso geen mogelijkheid om te bezichtigen.

Zoals de Indiase studente (human rights law) die vorig jaar 1100 euro is kwijtgeraakt aan een oplichter. Ze wil niet met haar naam in de krant. 'Het is nog steeds een nachtmerrie', vertelt ze. 'Het is zoveel geld, helemaal voor Indiase begrippen. Ik ben de helft van mijn spaargeld verloren.'

Ze had de waarschuwingstekens moeten zien, geeft ze toe. De huisbaas had een Engelse bankrekening, had veel haast, reageerde altijd direct op haar e-mails. 'Maar ik had zelfs nog een vriend in Leiden het adres laten controleren. Het leek te kloppen.' Ze heeft ook een kopie van haar paspoort opgestuurd, waar ze veel spijt van heeft. 'Doe dat nooit', adviseert ze. 'En betaal niks voor een huis dat je niet met eigen ogen gezien hebt.'

Helaas is dat advies niet waterdicht, weet Ab Hagenaar. Hij verhuurt zelf drie appartementen en is op Facebook onder die schuilnaam actief om internationale studenten te behoeden voor oplichters. In zijn vrije uren houdt hij de Facebookgroepen in de gaten waar woonruimte wordt aangeboden, maakt namen van scammers bekend, beantwoordt vragen van internationale studenten en geeft tips om oplichters te herkennen. Dat komt hem regelmatig op bedreigingen te staan, vandaar het pseudoniem.

Andrew noemt hij een echte 'middle of the road scammer', de klassieke variant die uit is op snel geld.

Maar de tactieken worden steeds doortrapper. 'Sommige scammers huren iets via AirBnB. Zo krijgen slachtoffers het huis daadwerkelijk te zien. Ze denken dat het goed zit, en betalen. Als je een paar weken lang elke dag bezichtigingen houdt, kun je flink cashen.'

Anderen spreken met

studenten af in een restaurant, trakteren op koffie, en geven na betaling een set nepsleutels mee. 'Die blijken dan niet te passen.'

Zijn tip: 'Check wie de eigenaar van het pand is. Dat kan gewoon via het Kadaster.'

Les 2: de foto's en video's zouden overall gemaakt kunnen zijn

Op de foto's en video die Andrew ons stuurt, zijn de gordijnen van het appartement gesloten. Zonder uitzicht wijst niks erop dat het zich in Leiden bevindt. Kijk je beter, dan ontdek je on-Nederlandse details, zoals een waterkoeler en een airco. Soms gebruiken oplichters foto's van hotelkamers of van huizen die te koop staan. Om dat uit te sluiten, kun je omgekeerd afbeeldingen zoeken op Google. Andrews foto's zijn echter nergens anders op internet te vinden.

Hij heeft inmiddels het volledige adres gestuurd, Kraaijerstraat 8, omdat hij in de veronderstelling is dat we in Duitsland zijn en het dus niet kunnen controleren. Kraaijerstraat 8 blijkt een garage te zijn. Nummer 8a, boven de garage, is wel een appartement. Maar door de ramen is meteen te zien dat het niet het appartement van de foto's is.

Andrew wordt inmiddels ongeduldig. 11.45: 'Let me know if you receive it or not. Waiting for your reply.' 11.46: 'Are you there?' 11.50: gemiste oproep. 11.55: 'Do you receive it. Waiting for your reply.' Hij benadrukt dat hij het geld zo snel mogelijk moet hebben, pas na een betalingsbevestiging kan hij ons van het appartement verzekeren.

We bellen terug. Voor een geboren en getogen Engelsman (blijkens zijn doorgestuurde paspoort – waarschijnlijk gestolen van een eerder slachtoffer) heeft Andrew een vreemd accent.

Hij reageert gepikeerd: 'You told me you were in Germany.' Hij probeert zich er nog uit te redden door te beweren dat het appartement op de, niet-bestaande, tweede verdieping is.

Plotseling gooit hij het over een andere boeg. Natuurlijk kunnen we de ruimte van binnen zien, maar er zijn nog een hoop andere geïnteresseerden. Als zij het niet willen, laat hij het ons nog weten. Na het gesprek blokkeert hij ons op WhatsApp en antwoordt niet meer op e-mails.

Les 3: scammers hebben haast

Nadat Andrew ons heeft gedumpt, nemen we contact op met Oluwasanmi Ajasa. Hij biedt een appartement aan in het centrum van Leiden. Als je op Facebook zijn naam zoekt, zie je dat hij datzelfde appartement ook in Amsterdam en Kopenhagen aanbiedt.

Hij vraagt om een e-mailadres, zodat de huisbaas contact kan opnemen. Even later mailt ene George Smith. Hij heeft een appartement: Houtstraat 3. Dat adres gebruikt hij vaker: iemand anders die contact met hem heeft gehad, kreeg hetzelfde adres te horen. Houtstraat 3 is een studentenhuis van Duwo. De bewoners weten van niks.

Als we een halve dag niet reageren, volgt een herinnering. 'Did you see my last messages I sent to you?' 'Did you see my messages with the questions to answer?' George heeft haast, net als de 'huisbaas' die begin dit jaar Maari Hinsberg (East Asian art history) oplichtte. Ze reageerde op een oproep van een Italiaans meisje dat een huisgenoot zocht, en die haar vervolgens in contact bracht met de huisbaas. Ze maakte, net als de Indiase studente, 1100 euro over. Pas toen de huisbaas beweerde dat de gemeente een nieuwe regel had waardoor ze drie maanden huur moest betalen, kreeg ze argwaan. 'Ik probeerde contact te krijgen met het Italiaanse meisje, maar haar Facebookprofiel bestond niet meer. Toen wist ik zeker dat het fout was.'

Les 4: scammers hebben de details slecht op orde

Andrew was zogenaamd een Engelsman, maar sprak zijn moedertaal niet goed. George is volgens zijn rijbewijs een Amerikaan uit Mississippi, maar heeft een Engels telefoonnummer en gebruikt het Zweedse rekeningnummer van zijn 'advocaat' Pierre Magnusson. Bovendien mailt hij vragen die een normale huisbaas nooit zou stellen. 'Did you take drugs? Did you have car? Did you have pet?' Daarna stuurt hij een soort aanmeldingsformulier, waarin hij niet alleen ons adres en telefoonnummer wil weten, maar ook: 'Do you drink?' Op de vraag of hij zelf drinkt, antwoordt hij ontkennend. 'I don't drink and the lease agreement you will have it tonight.'

Voor Nederlandse studenten is het makkelijk om niet voor dit soort trucs te vallen. Hagenaar schat dat 80 procent van de berichten die hij krijgt van internationale studenten komen, en 20 van Nederlanders. 'In landen waar die woningnood niet zo enorm is, zijn mensen goed van vertrouwen', zegt hij. 'Daar zijn zulke oplichters niet actief, dus ben je er niet op bedacht.'

'Nederlanders herkennen ze misschien meteen', beaamt Hinsberg. 'Maar als je in het buitenland zit, heb je geen idee. Het is heel stressvol om hier een huis te vinden. Je bent wanhopig en gehaast.'

Joplocatie

OP = OP

Is er iets tegen te doen?

De faculteit Rechten heeft deze zomer een student-assistent aangenomen om een maand lang internationale studenten te helpen. Zij deed bezichtigingen, checkte websites met aangeboden woonruimte, voerde gesprekken met makelaars en keek huurcontracten na.

Volgens universiteitswoordvoerder Caroline van Overbeeke werd dat zeer op prijs gesteld en gewaardeerd door de doelgroep. Maar of de andere faculteiten volgen, 'weten we nu natuurlijk nog niet, daarvoor is het nog te vroeg. Eerst evalueert de faculteit dit en zal de ervaringen vervolgens met Housing delen, en breder met de universiteit.'

Hagenaar vindt dat het de morele plicht van universiteiten en gemeenten is om studenten te behoeden voor oplichters. 'We hebben veel baat bij internationale studenten, financieel gezien. Ik doe het vrijwillig naast mijn gewone baan, maar voor een klein budget kun je er mensen voor aannemen en is de zaak een stuk veiliger.'

Hij heeft nog een tip: voor 59 euro gaat de site housingcheck.nl na of je te maken hebt met een scammer. 'Ik ben daar ambivalent over omdat het een commerciële organisatie is, maar ze doen goed werk.'

Oplichter Andrew had op zijn eigen naam een rekening bij de ABN Amro. Het rekeningnummer is inmiddels bekend bij ABN Amro. De bank adviseert iedereen die te maken heeft gehad met een oplichter om hetzelfde te doen. 'Op basis van dergelijke meldingen zullen wij onderzoek doen', laat woordvoerder Jarco de Swart weten. 'Maar belangrijker is dat slachtoffers aangifte doen bij de politie. Dat creëert, ook voor de bank,

de noodzakelijke juridische mogelijkheden om nog intensiever actie te kunnen ondernemen tegen fraudeurs.'

Vrij

BUITENKANS!

Achter een laptop leer je elkaar ook kennen

Donderdag en vrijdag hebben rond de 4000 deelnemers kunnen genieten van het online gedeelte van de El Cid. Hoe hebben ze dit ervaren?

Voor Eveline Vis (19) is het niet de eerste keer dat ze de El Cid loopt. Vorig jaar deed ze ook mee. 'Toen studeerde ik toegepaste psychologie op de Hogeschool, nu ga ik psychologie aan de universiteit doen.'

Ook Dean van Laar (19, informatica en economie), deed vorig jaar al mee. 'Destijds heb ik helaas niet veel mensen leren kennen, omdat we maar één fysieke dag hadden. Dit jaar hoop ik er meer te ontmoeten.'

Voor Balthazar de Bruijn (21, rechten) is het wel echt de eerste keer. De eerste online dag stond in het teken van kennismaking met de mentoren en elkaar. Balthazar speelde met zijn groepje een spel waarbij er bepaalde voorwerpen gezocht moesten worden in huis. 'Degene die het als eerste voor de camera kon laten zien, kreeg een punt.' Op zijn bureau ligt het bewijs van het zojuist gespeelde spel uitgesteld: een zoutvaatje, plakband, een haarborstel en een zonnebril.

Voor Dean was de tekencursus van het LAK het hoogtepunt van de online-dagen. 'Dat was heel interactief en iedereen deed mee. Of de tekeningen ook zijn gelukt is een ander verhaal. Maar hoewel iedereen voor de laptop zit, leer je elkaar zo toch een beetje kennen.'

Eveline keek uit naar het voorzittersdebat van de vijf grote gezelligheidsverenigingen. 'Ik vond het echt interessant om de verschillende voorzitters van met elkaar in gesprek te zien gaan. Op die manier kwamen de overeenkomsten en onderlinge verschillen goed naar voren.'

Toch hebben de deelnemers veel zin om hun groepje in het echt te kunnen zien. Dean: 'Ik wil graag mijn nieuwe studiegenoten leren kennen. De El Cid is daar een uitstekende plek voor.' Balthazar is het met hem eens: 'Ik kijk ernaaruit om met mijn groepje door de stad te lopen en te kletsen met nieuwe mensen.'

DOOR FIEN VAN AARDENNE

Foto Esmee van den Berg

Foto Jelle Mes

Honderden eerstejaars zingen voor één jarige

Het is maandag, en een stuk of driehonderd verwachtingsvolle koppies vullen de Beestenmarkt. Mentoren zwaaien met hun rijkversierde bordjes, om deelnemers naar hun groepje te lokken.

Groepje 71, bestaande uit aankomend studenten toegepaste psychologie, staat vooraan bij het podium. 'We zijn met alleen meiden, wel echt een leuke vibe', zegt deelnemer Noor van Beek (18). Ze vond het niet spannend om naar Leiden te komen. 'Ik woon hier al mijn hele leven en vind het superleuk. Dus ik blijf hier lekker voor mijn studie.'

Naast gewortelde Leidenaars zijn er ook echte nieuwkomers. Jan van Loenhout (19) gaat rechten studeren, maar heeft de faculteit of de stad Leiden nooit gezien. 'Maar ik vond het vanochtend niet spannend om naar Leiden te komen, vooral erg leuk.'

Honderd meter verderop speelt zich hetzelfde spektakel af. Op de Lammermarkt is er een tweede openingslocatie, om de drukte te spreiden. Ook daar komen per shift zo'n driehonderd deelnemers samen om hun fysieke dagen te beginnen. Er zijn in totaal zes shifts, waarin tweeduizend deelnemers worden verwelkomd.

Onder hen Linde Naber (18), voor wie deze eerste dag extra bijzonder is: de toekomstige geneeskundestudent is namelijk jarig. Tijdens de opening zongen een paar honderd deelnemers op de Lammermarkt uit volle borst 'lang zal ze leven' voor haar. 'Ik vond het ontzettend lief van iedereen, maar wel een beetje ongemakkelijk.'

Ook voor de El Cid-commissie is de opening een groots moment. Bestuurslid Wilke Geurds geniet enorm: 'Het is zo fijn om iedereen te zien. Ik heb veel mailtjes en telefoontjes van deelnemers gehad en het is heel leuk om eindelijk te zien dat ze bestaan. Het is ook heel fijn om deze start met mijn bestuur te hebben, door de CoronaCheck-app zonder anderhalve meter.'

DOOR JELIN SCHUT

'Onze enige verplichting is: de contributie betalen'

De voorzitters van de grote vijf gingen vrijdag in debat over de KMT, verplicht borrelen en het belang van een huizencultuur.

'Verplichtingen horen erbij', aldus presentator Jurian Calis, bestuurslid van de Plaatselijke Kamer van Verenigingen. Het is een van de stellingen die vrijdag werd voorgelegd aan de voorzitters van de vijf grote gezelligheidsverenigingen.

Bij verplichtingen kun je denken aan een verplichte Kennismakingstijd (KMT) of eerstejaarsdiensten. Cato Colenbrander (Minerva) en Noah Westerlaken (Augustinus) zijn het eens met de stelling. Jasmijn Becker van Quintus voegde daaraan toe dat 'verplicht' misschien wat negatief klinkt. Zelf vond ze het fijn om zekerheid te hebben om elke week met een vast groepje vriendinnen te borrelen. Volgens Colenbrander valt de KMT reuze mee. 'In een soort snelkookpan leer je je jaargenoten en allerlei facetten van de vereniging kennen. Zo ben je na twee weken helemaal vertrouwd.'

De twee andere voorzitters zagen weinig in verplichtingen. 'SSR draait op haar leden en vrijwillig gaat dat net zo goed', reageerde SSR-preses Marretje Oomen. Bij Catena, zegt voorzitter Faisal de Ling, 'is de enige verplichting contributie betalen.'

Catena kent weinig structuur. 'Als je eenmaal lid bent bij de vereniging, ben je lid van iedereen', legde De Ling uit. 'Iedereen komt met elkaar borrelen.'

Quintus en SSR kennen beide een verticale structuur. Als eerstejaars sluit je je dan aan bij een al bestaande groep: een dispuut. Veel disputen hebben een eigen identiteit: 'Van jasje-dasje tot de ideale schoonzoontje', vertelde Becker.

'De integratie tussen alle leden is daardoor erg goed en dat is een voordeel', zei Oomen. Er zit nog wel een verschil tussen de twee verenigingen. Zo zijn de meeste SSR-disputen gemengd (zowel mannen als vrouwen), en de meeste Quintus-disputen ongemengd. Op Minerva en Augustinus is de basis een horizontale structuur. Daar vorm je een jaarclub of cordial met ongeveer 12 tot 18 mannen of vrouwen die in hetzelfde jaar lid zijn geworden. 'Het leuke daarvan vind ik dat je je studententijd samen beleeft met je jaargenoten', legde Westerlaken uit.

De laatste stelling ging over verenigingshuizen. Minerva heeft zo'n 175 huizen, waar alleen leden wonen. Naast de jaarclubs vormen de huizen ook een belangrijke structuur. Ook bij Augustinus spelen huizen een rol. Zo zijn er speciale activiteiten, zoals dixo's en de onderlinge competitie om te bepalen wie het beste huis is. Quintus heeft ook een huizencultuur. 'Maar je mist niks als je niet in een Quintushuis woont, maar het is een leuke toevoeging', aldus Becker.

Op SSR en Catena speelt de huizencultuur geen belangrijke rol. Er zijn wel verenigingshuizen en vaak wonen leden samen met leden van andere verenigingen. Maar huizencultuur of niet: een vereniging werkt altijd in je voordeel bij het zoeken naar een kamer.

DOOR JELIN SCHUT

Foto Naor Scheinowitz

De eerste dagen

Foto Michon Leenders

De pop-up-teststraat kan de drukte makkelijk aan

In het oude V&D-pand op de Aalmarkt passen vierhonderd studenten per uur.

Met alle dansende, etende en chillende groepjes aankomende studenten zonder afstand zou je bijna vergeten dat we nog steeds in een pandemie zitten. Door een goede samenwerking met de GGD kan de El Cid dit jaar in hybride vorm plaatsvinden. Om de gezondheid van iedereen te beschermen, kunnen deelnemers én vrijwilligers zich deze week laten testen op Covid-19 in de pop-up-teststraat op de Aalmarkt. Marcel Bulder, teamleider van deze GGD-testlocatie, legt uit hoe dat in zijn werk gaat.

Hoe veel mensen kunnen jullie testen?

'We kunnen honderd testen per kwartier uitvoeren, dus vierhonderd per uur. Dat doen we met een team van 65 mensen. Daar moeten we capaciteit voor hebben, en dat hebben we gelukkig ook.'

De verkleurde gevel verraadt waar het pand op de Aalmarkt eerder voor diende: de V&D. Hoe zijn jullie bij deze ideale locatie gekomen?

'Eerst zat hier de V&D, daarna de Hudson Bay en tot voor kort zat hier de Action. Eigenlijk kent iedereen in Leiden dit gebouw als het oude V&D-gebouw. De volgende huurder – een vintage warenhuis – is aan het opbouwen, maar voor de komende vier weken kunnen we deze ruimte als testlocatie gebruiken. In eerste instantie was de locatie alleen voor tijdens de El Cid, maar nu blijven we wat langer zitten. Zo kunnen we ook de blijven testen tijdens de kennismakingsperiode van verenigingen.'

Wat gebeurt er als er ineens veel mensen positief getest worden?

'We kunnen niet zomaar iedereen gegevens delen vanwege privacywetgeving. De testen zijn daarom allemaal gekoppeld aan een bepaalde persoon. Als iemand positief test, wordt die persoon gewaarschuwd. Ook gaan er mailtjes uit naar een aantal instanties en onderdelen van de GGD, bijvoorbeeld het bron- en contactonderzoek. De persoon wordt zelf verzocht om contact op te nemen met de El Cid en moet ook het groepje inlichten. Dat moet dan helaas in quarantaine, met uitzondering van mensen die dubbel gevaccineerd zijn en een negatieve test kunnen laten zien.'

DOOR FIEN VAN AARDENNE EN JELIN SCHUT

Antropologiestudent Myrthe van Herk (24) neemt testen af bij de deelnemers. 'Alle bemonsteraars staan bij elkaar, dus dat is erg gezellig.' Ook met de deelnemers maakt ze een praatje: 'Zo'n stok in je neus is natuurlijk niet leuk, maar je merkt dat iedereen zin heeft in de El Cid, waardoor ze met een glimlach in de stoel komen zitten.'

Een studie gekozen dankzij een poll op Instagram

Tijdens het studieblok krijgen de deelnemers alles over hun nieuwe opleiding te horen.

Joost Blaauw (20) en Kieke Kleijne (18) allebei culturele antropologie gaan studeren. Ze hebben een uur lang geluisterd naar het bestuur van Itiwana, de studievereniging. 'Ze hebben veel verteld, maar wel op een laagdrempelige manier. Het was niet alleen zenden, zoals in het studieblok tijdens de online dagen, maar ook interactief. Daardoor heb ik er veel meer van meegekregen', zegt Kleijne.

Toch was het niet haar eerste keuze, culturele antropologie. 'Ik wilde eigenlijk criminologie studeren, maar ik ben niet door de selectie gekomen. Ik heb wel het idee dat criminologie echt mijn roeping is, daarom wil ik via een omweg toch de master gaan doen.'

Daar heeft ze een master in de sociale wetenschappen nodig, maar ze vond het lastig kiezen tussen psychologie, politieke wetenschappen, pedagogiek en culturele antropologie. Ze maakte een poll op Instagram en liet haar vrienden kiezen: 'De meesten hebben gestemd op culturele antropologie, dus ik heb me de dag erna voor deze studie ingeschreven. Mijn vrienden hebben dus besloten wat ik ga studeren.'

Blaauw heeft al een jaar gestudeerd: 'Ik studeerde vorig jaar natuurkunde, maar ik kwam er al snel achter dat het niets voor mij was. Dankzij een studiekeuzetest ben ik bij culturele antropologie beland. Mijn doel is om tijdens mijn studie een keer naar het buitenland te gaan', zegt hij. Die mogelijkheid is er, bij culturele antropologie: studenten kunnen een minor, een soort bijvak binnen de studie, volgen in sommige Aziatische landen. Blaauw wil graag naar Zuidoost-Azië.

Kleijne heeft nog geen concrete plannen voor de toekomst. 'Het studentenleven is nieuw voor mij. Ik wil eerst deze nieuwe wereld verkennen voordat ik plannen maak. Ik vind het ook heel leuk om nieuwe mensen te ontmoeten, dus daar ga ik me de komende tijd op richten.'

DOOR TOBIAS VAN BRANDWIJK

Foto Milou Voogd

Foto Remco den Arend

Als je lacht, wordt alles beter

Bij het StukoSquare kunnen deelnemers allerlei workshops volgen. Eentje kun je al van een afstand horen: de lachworkshop.

'In het begin voelde het wat onwennig om geforceerd te lachen, maar het werkte toch erg aanstekelijk', vertelt Pien Scheer (19), aankomend student antropologie. 'Als iedereen dan hard lacht, waarom zou ik dan niet ook gaan lachen?' Zij en haar groepsgenoten verwachtten dat de workshop vooral zitten en luisteren was. 'Over de psychologische effecten van lachen ofzo', zegt Ana Hilkes (21). 'Of dat het spiro-wiri zou zijn', vult Nyncke van Aperloo (18) aan. 'Maar het was juist heel toegankelijk!'

De deelnemers mogen vooral veel zelf lachen en losschudden. Volgens lachpsycholoog Alida van Leeuwen is de lach een universeel signaal: 'In iedere cultuur wordt lachen als iets plezierigs gezien. Zonder taal weet iedereen wat een lach betekent.' In de workshop komen er allerlei varianten voorbij: van de kerstmanlach (handen op je buik en 'hohoho') tot de lachwave. Bij de zogeheten 'shakebekerlach' moet je in beide handen een shaker inbeelden, die je schuddend en lachend samenvoegt. Bij de 'hoerahahaha' gooi je je handen omhoog, omdat dat een vrolijke lichaamshouding is. Zelfs gapen wordt in de workshop hilarisch, als je juist extra groot moet gapen en daarna moet lachen.

Zelfs een neplach is gezond, vertelt Van Leeuwen: 'Je hersenen maken dan allerlei positieve stoffjes aan, zoals endorfine. Zo kun je een al heel gelukkig gevoel krijgen, zonder dat je écht te lacht.' Om dat gevoel te versterken is positief denken ook belangrijk. Daarom roepen de deelnemers af en toe 'Ik ben fantastisch!', terwijl ze zichzelf twee dikke duimen geven.

Ook is lachen een teken van ontspanning, vooral de slappe lach: 'Als je de slappe lach hebt, kun je nergens meer aan denken. Je weet zelfs vaak niet meer waarom je eigenlijk aan het lachen bent.'

De hoerahahaha-lach is favoriet bij de deelnemers. 'Maar de échte slappe lach is natuurlijk het best', concluderen ze. Na de workshop vertrekken de deelnemers niet alleen met getrainde lachspieren, maar ook met een heuse yell: 'Twee, nul, acht! Beter als je lacht!'

DOOR JELIN SCHUT

Foto Stijn Kuiper

Hoe herken je elkaars grenzen?

Bij StucoSquare volgen deelnemers een workshop over grensoverschrijdend gedrag: 'Als mensen drank op hebben, denken ze vaker dat iets grappig overkomt.'

“Voor veel mensen is het “normaal” geworden om situaties in het uitgaansleven mee te maken die eigenlijk over hun grens gaan”, vertellen Kimberley en Britt van seksualiteit-kenniscentrum Rutgers. Ze geven op het Gorlaeus een workshop over grensoverschrijdend gedrag: hoe voorkom je het, en hoe weet je waar die grens bij iemand anders ligt?

De cijfers liegen er niet om: 58 procent van de vrouwen en 32 procent van de mannen zijn wel eens in aanraking geweest met ongewenst seksueel gedrag. Een belangrijk onderwerp om over te spreken dus, helemaal als de kroegen en clubs binnenkort weer open mogen.

Meerdere deelnemers herkennen zich in de situaties die tijdens de workshop worden geschetst. Een mentor vertelt dat hij zijn mentorkindjes vanaf het begin een boodschap mee heeft gegeven: ‘Doe niks bij een ander wat je ook niet bij jezelf zou willen.’

Daan Stuit (18, rechten) werkt in de horeca, met uitstek de plek waar mensen met een glaasje op weleens over andermans grenzen gaan: ‘Als mensen drank op hebben, denken ze vaker dat iets grappigs overkomt. Maar in werkelijkheid zorgen ze juist voor een onaangename situatie waar je zo snel mogelijk uit weg wil. Het is goed dat hier aandacht aan wordt besteed.’

‘Spreek een teken af binnen je vriendengroep’, adviseren de Rutgers-medewerkers. ‘Als je dat teken geeft, zien je vrienden dat je je niet veilig voelt en dan kunnen ze je helpen.’ Met de campagne ‘Ben je oké?’ pleit Rutgers voor meer checks bij je vrienden of zelfs onbekenden, om te controleren of alles goed gaat. Door één simpele vraag kun je de situatie inschatten en helpen. ‘Als we wat meer op elkaar letten zorgen we voor veilige situaties tijdens het uitgaan. Zo kunnen we ongewenst seksueel gedrag voorkomen.’

DOOR FIEN VAN AARDENNE

> Zie ook pagina 11

Foto Stijn Kuiper

Dansen in de regen en hopen op ABBA

Tijdens de Dixo-Driehoek kun je op verschillende plekken in Leiden met de voetjes van de vloer gaan.

Bij de Leidse Hout kunnen deelnemers kiezen uit twee soorten dixo's: dansen met Just Dance of zelf je muziek kiezen bij de silent dixo? Vanwege de regen is het hele veld in rode poncho's gehesen, maar dat lijkt de deelnemers niet te deren.

Geert de Rijk (18, fysiotherapie) gaat uit zijn bol bij de silent dixo. ‘Het is erg leuk dat je kunt wisselen tussen kanalen.’ Hij vindt dat de dj's het goed doen. ‘Maar ik hoop dat er nog wat lekkere meezingers komen. ABBA bijvoorbeeld!’

Aan de andere kant van het veld vermaakt Jena van Ravenzwaaij (18, psychologie) zich bij Just Dance. ‘Ondanks de regen is het supergezellig!’ Haar favoriete dansje tot nu toe is BangBang van Jessie J. Of het goed ging? ‘Wij vinden van wel!’

Op de Beestenmarkt kunnen de aankomend studenten karaoke zingen. Hitjes als ‘Alle kleuren van de regenboog’ en ‘Het duurt te lang’ galmen door de speakers. ‘Ik keek heel erg uit naar de Dixo, Madelief Bastiaanssen (23, muziektherapie). ‘We staan hier in de stromende regen, maar dat bederft de pret niet.’ Hette Gielliet (16, beeldende therapie) vult aan: ‘Ik vind het ook wel sfeervol. De regen zorgt voor een bijzondere sfeer.’ Daarna danst ze vrolijk weer verder.

DOOR JELIN SCHUT

Foto Michon Leenders

Foto Naor Scheinowitz

Foto Michon Leenders

Foto Naor Scheinowitz

Illustratie Silas

Ontgroend achter je laptop

Door de lockdown moesten disputen van studentenverenigingen hun kennismakingstijd online houden. 'Het ergste vonden de eerstejaars dat ze in hun eigen kamer, in hun safe space, werden ontgroend. Nu willen ze allemaal doorverhuizen.'

DOOR SUSAN WICHGERS Met argusogen bekeken twee leden van een damesdispuut van studentenvereniging Quintus de steeds strenger wordende maatregelen. Normaal gesproken nemen disputen in november nieuwe leden aan, maar door corona liep dat wat vertraging op, waardoor de disputen-KMT precies middenin de lockdown viel. Hoe organiseer je een kennismakingstijd, als iedereen voor negen uur weer thuis moet zijn en je maar één persoon mag ontvangen? 'We hebben wel zes, zeven, acht draaiboeken gemaakt, steeds aangepast aan de nieuwe maatregelen,' vertellen de leden van het damesdispuut. Vanwege de gevoeligheid van ontgroeningen willen ze anoniem blijven. Voor wie er niet bekend mee is, het gaat als volgt: eerstejaars van Quintus worden eerst lid van de vereniging, en na de algemene KMT gaan ze op zoek naar een dispuut dat ze leuk vinden, waar ook weer een KMT volgt van ongeveer tien dagen. Daarna worden ze geïnaugureerd en kan het echte studentenleven beginnen.

Alles anders

Bij SSR werkt het ongeveer hetzelfde. Daar is de KMT weliswaar wat langer, maar ook minder intensief. Minerva en Augustinus zijn meer gericht op jaarclubs en namen het afgelopen jaar geen nieuwe mensen aan bij verticale verbanden.

De disputen van SSR en Quintus wilden niet dat de eerstejaars moesten wachten tot na de pandemie om zich aan te kunnen sluiten. Maar de KMT helemaal schrappen, dat was

ook geen optie. Er bleef dus maar één ding over: online ontgroenen. 'We dachten eerst dat het totaal niet zou werken via Zoom, maar het werkte best goed,' zegt een lid van het damesdispuut van Quintus die in de organisatiecommissie van de KMT zat. 'Het heeft heel veel tijd gekost. Qua voorbereidingen, maar ook in de week zelf. Alles is anders dan normaal.'

Wakker blijven

De meeste Quintusdisputen hebben een redelijk vaststaand draaiboek voor de disputen-KMT met activiteiten die ieder jaar worden herhaald, zodat iedereen ongeveer hetzelfde meemaakt. Nu moest dat helemaal opnieuw worden uitgevonden. En dus werd er ook opnieuw gekeken naar wat je eigenlijk wil bereiken met zo'n ontgroening. 'Sommige aspecten die iedereen doet en ieder jaar meemaakt hebben de eerstejaars nu ook gedaan, maar dan dus achter hun laptop. Bijvoorbeeld vruchtenhagel sorteren op kleur om wakker te blijven. Achteraf kun je daar dan met z'n allen over bonden, ook met ouderejaars, want iedereen vindt dat stom. Dat is uiteindelijk de bedoeling: een

'Vruchtenhagel sorteren op kleur vindt iedereen stom'

band kweken met elkaar en met de rest van het dispuut.' 'We hebben dit jaar kritisch gekeken naar wat er belangrijk is, en wat geschrapt kan worden,' vertelt de preses van datzelfde damesdispuut. 'Ze zitten de hele tijd thuis, doen de KMT in hun eigen omgeving, daar moet je rekening mee houden. Je wil niet dat ze daar een nare associatie krijgen.' Dat

was inderdaad een groot probleem, beaamt iemand van een mannen-dispuut van Quintus, die eveneens anoniem wil blijven. 'Het ergste vonden de eerstejaars dat ze in hun eigen kamer, in hun safe space, werden ontgroend,' vertelt hij. 'Ze willen nu ook allemaal doorverhuizen naar een andere kamer.'

Geen leuke herinnering

Hij snapt dat wel: 'Het is geen leuke herinnering: je staat er alleen voor, zo in je kamer met je laptop, en als het klaar is en je 'm dichtklapt, ben je daarna ook alleen.' Bij SSR is dat een heel ander verhaal, zegt biologiestudent Sten Hagen (20), preses van gemengd SSR-dispuut Terra F. Of tenminste, bij Terra F., want de precieze invulling van KMT's verschillen daar nogal per dispuut. 'Bij ons is het eigenlijk een lijst opdrachten die de eerstejaars moeten uitvoeren over een periode van een paar maanden. Dus het is niet zo dat je één week heel intensief bezig bent. Eigenlijk kon bijna alles van die lijst online. Het gaat bij ons niet om het afzinnen maar om samen dingen doen, zodat je elkaar goed leert kennen. Dat kan online ook.'

Toch is er iets dat de eerstejaars nog wel moeten inhalen, ook al zijn ze al geïnaugureerd: 'Er is één nacht die wat intensiever is en nu niet kon doorgaan. Die willen we wel echt houden, zodat iedereen hetzelfde heeft gedaan en je het daar achteraf met de rest van het dispuut ook over kunt hebben.

'Het is een ervaring die iedereen samen met z'n lichte opdoet. Daar gaan zoveel verhalen over: hoe heb jij dat gedaan, hoe heb jij dat ervaren? Dat is gewoon leuk om met elkaar te delen.'

Fysiek zwaar

Ook het mannendispuut van Quintus wilde zo'n gedeelde ervaring behouden. 'Een van de belangrijkste onderdelen, iets wat fysiek best zwaar is maar ook leuk, heeft in

aangepaste vorm toch kunnen doorgaan. Dat is denk ik wel fijn, want daar kun je dan later met de rest van het dispuut verhalen over uitwisselen.' Afgezien van die ene activiteit was verder alles online. Dat verliep allemaal best goed, tot zijn grote

'Groepsdruk werkt merkbaar ook via een scherm'

verbazing. 'Groepsdruk werkt merkbaar ook via een scherm. We hadden verwacht dat ze aan bepaalde dingen niet zouden meedoen, maar eigenlijk maakte het geen verschil. Ik denk dat dat wel goed is – dat je straks geen ongelijkheid krijgt omdat dit jaar niet zou zijn ontgroend.' Bij andere disputen zag hij dan ook veel mensen stoppen tijdens de KMT: waarschijnlijk viel het veel eerstejaars toch een beetje tegen. 'Normaal gesproken heb je een duidelijk doel voor ogen, maar nu heb je

natuurlijk geen idee waar je het voor doet, als je iedereen al zo'n tijd niet hebt gezien.' Afgezien van de KMT in je eigen kamer te moeten doen, was er nog een heel groot nadeel: dat je via een scherm heel slecht kan zien hoe het met iemand gaat.

Mentale gezondheid

'Via Zoom kun je gezichtsuitdrukkingen amper lezen,' vertelt een lid van het damesdispuut. 'We hebben dit jaar dus veel uitvoeriger gevraagd hoe het met ze gaat tijdens de KMT. Dat is ook wel iets wat we voortaan willen blijven doen.' Ook het mannendispuut had daar 'heel veel extra aandacht' voor. 'Het is voor iedereen nu sowieso al zwaarder wat betreft mentale gezondheid, dus daar hadden we extra waarborg voor ingebouwd en veel meer op gelet dan normaal. Dat beviel goed, dus dat gaan we komend jaar ook behouden.' Hagen ervaart geen grote nadeln. Hij heeft zelfs één heel groot voordeel ontdekt. 'ALV's houden op deze manier is ideaal, aangezien ik geen tijd meer kwijt ben aan mensen stil te krijgen. Ze zijn er in ieder geval een stuk minder lang op geworden nu ik iedereen kan muten.'

'Heel heftig, want je leeft in een tunnel'

'In eerste instantie dachten we dat het veel minder intensief zou zijn,' zegt een van de eerstejaars van een damesdispuut van Quintus (die anoniem wil blijven). 'Je staat een beetje voor je beeldscherm, daar kun je je vast wel van afsluiten. Maar het was toch wel pittig. Ook omdat je ruim een week lang in één ruimte bent. Het zwaarste was dat je echt alleen voor je beeld stond. Het punt van de ontgroening is juist dat je er samen doorheen gaat en elkaar helpt. En waar je normaal gesproken letterlijk de deur zou sluiten en het achter je laat, deed ik nu mijn laptop dicht en ging ik daarna in dezelfde ruimte naar

bed. We waren eerst een beetje bang dat we geen band zouden opbouwen. Want hoe moet je elkaar alleen al troosten? Je kunt niet even een knuffel geven, hoe moet je dan helpen? Toch is het wel gelukt om elkaar goed te leren kennen. Die knuffel kreeg je niet, maar we waren wel steeds in contact met elkaar en maken regelmatig wandelingetjes enzo. Al met al was het toch een heel heftige week: heel intensief en steeds maar in diezelfde kamer, je leeft in een soort tunnel. Toen de KMT klaar was, voelde dat denk ik wel hetzelfde als het normaal zou doen, alsof alles van me af viel.'

WELKE RUIMTEBRO

OP EEN DAG, IN RUSLAND...

SCIENCE FICTION? NOU, NEE.

IN 1908 EXPLODEERDE EEN ASTEROÏDE BOVEN SIBERIË, EEN PAAR KILOMETER VAN DE OPPERVLAKTE

DE SCHOKGOLF VERNIETIGDE TACHTIG MILJOEN BOMEN...

EN VERBRIJZELDE HONDERDEN KILOMETERS VERDEROP DE RAMEN.

DRIE MENSEN OVERLEDEN.

DIT SOORT GEBEURTENISSEN KOMT VAN TIJD TOT TIJD VOOR:

2007: INSLAG IN PERU. DE GASSEN DIE VRIJKWAMEN MAAKTEN OMWONENDEN ZIEK.

1934: EEN RUIMTESTEEN VAN VIER KILO STORTTE DOOR HET DAK VAN EEN VROUW IN ALABAMA, VERENIGDE STATEN. ZE RAAKTE GEWOND.

2013: ASTEROÏDE BOVEN CHELYABINSK, RUSLAND, VEROORZAAKTE 1500 GEWONDEN, VOORAL DOOR SCHERVEN VAN UIT ELKAAR SPATTENDE RAMEN.

OKKEN GAAN ONS RAKEN?

DE AARDE HEEFT IN DE LOOP VAN HAAR GESCHIEDENIS AARDIG WAT KLAPPEN GEHAD VANUIT DE RUIMTE

MET ALS BEROEMDSTE KLAP DEGENE DIE LEIDDE TOT HET UITSTERVEN VAN DE DINOSAURIËRS.

STATISTISCH GEZIEN IS DE TIJD RIJP VOOR EEN NIEUWE CATASTROFALE INSLAG. DAAROM DENKEN WETENSCHAPPERS EN OVERHEDEN ALVAST NA OVER OPLOSSINGEN, ZOALS...

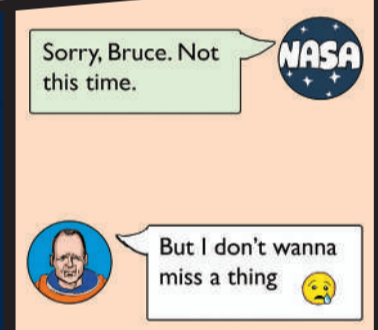
EEN 'GRAVITATIONAL TUGBOAT'

EEN ATOOMBOM

BRUCE WILLIS

OM TIJD TE WINNEN, PROBEREN ASTRONOMEN TE BEREKENEN WELKE ASTEROÏDEN ONS Zouden KUNNEN RAKEN, EN WANNEER.

WAT HET VOOR- SPELLEN VAN ASTEROÏDEN ZO LASTIG MAAKT, IS DAT ONS UNIVER- SUM CHAOTISCH IS. IN WISKUNDIGE ZIN.

DAT IS INGEWIKKELD: NASA MAAKT BIJVOORBEELD TALLOZE SIMULATIES VAN ALLE MOGELIJKE ROUTES DIE ASTEROÏDEN AF KUNNEN LEGGEN. DAT KOST ENORME COMPUTERKRACHT, EN VOORAL HEEL, HEEL VEEL TIJD.

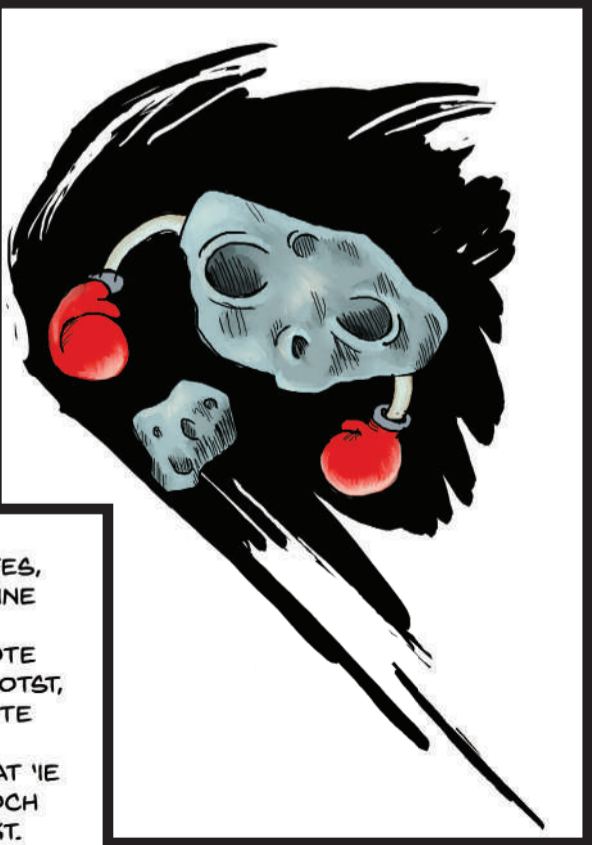

DAT BETEKENT DAT KLEINE GEBEURTENIS- SEN GROTE GEVOLGEN HEBBEN.

ZOALS HET 'BUTTERFY EFFECT': EEN VLINDER DIE MET Z'N VLEUGELS KLAPPERT KAN OP TERMIJN EEN TORNA- DO VEROORZAKEN.

KLEINE DINGETTES, ZOALS EEN KLEINE ASTEROÏDE DIE TEGEN EEN GROTE ASTEROÏDE OPBOTST, KUNNEN DE ROUTE ZODANIG VERANDEREN DAT 'IE UITEINDELIJK TOCH DE AARDE RAAKT.

PLUS, ZE ZIJN LASTIG TE ZIEN.

HET ZIJN IN FEITE GROTE STENEN, DUS ALLEEN ZICHTBAAR ALS ANDER LICHT VAN HEN AFKAAFT.

Wij presenteren u...

?

HOI! 🤖

DUS MAAKTEN WE ZE ZELF!

DAT GAAT ZO! 💡

STAP 1: REIS DOOR DE TIJD

MAAK EEN SIMULATIE VAN HET NABIJE UNIVERSUM, TWINTIGDUIZEND JAAR IN DE TOEKOMST.

HOI IS EEN 'NEURAAAL NETWERK', GEBASEERD OP ECHTE, BIOLOGISCHE HERSENEN, MET NEURONEN EN VERBINDINGEN ERTUSSEN.

HAZARDOUS OBJECT IDENTIFIER

HET IS EEN SLIM SYSTEEM, DAT GETRAIND KAN WORDEN OM SPECIFIEKE TAKEN UIT TE VOEREN, ZOALS GEZICHTSHERKENNING.

KAT

GEEN KAT

STAP 2: LANCEER ASTEROÏDEN

SCHIEF VIRTUELE OBJECTEN, OP VERSCHILLENDE TIJDSTIPPEN, VANAF DE AARDE DE RUIMTE IN, TERWIJL JE DE TIJD TERUGDRAAIT.

SOMMIGE HEBBEN WE MAAR EEN OF TWEE KEER GEZIEN, EN DAARVAN HEBBEN WE GEEN IDEE WAAR ZE NU ZIJN, OF WAAR ZE NAARTOE GAAN.

DAT MAAKT HET ONTZETTEND MOEILIK OM MET SIMULATIES DE KOERS TE VOORSPELLEN, DUS PROBEERDEN WE HET OP EEN TOTAAL ANDERE MANIER.

DEZE DRIE LEIDSE WETENSCHAPPERS BEDACHTEN DAAROM EEN SLIMMER, SNELLER EN SIMPELER SYSTEEM:

FRANCESCO BORTOLUSSI

JOHN HEFELE (PROTOMONDUS)

ÓSCAR PORTUGUES ZWART (PRODIGEER)

OM HOI TE TRAINEN GEVAARLIJKE ASTEROÏDEN TE HERKENNEN, MOET HET VOORBEELDEN ZIEN VAN ASTEROÏDEN DIE DE AARDE (WAARSCHIJNLIJK) NIET ZULLEN RAKEN. DAAR ZIJN ER VEEL VAN.

MAAR HET MOET OOK VOORBEELDEN HEBBEN VAN ASTEROÏDEN DIE DE AARDE WEL RAKEN. DIE ZIJN ER NIET.

STAP 3: ZIE HOE DE OBJECTEN TERUG DE TIJD INGAAN.

ET VOILA!

EEN GOED TEKEN: ALS WE HELE ANDERE RESULTATEN HADDEN GEHAD DAN NASA, HAD IK ME WEL ZORGEN GEMAAKT.

MAAR DE BEREKENINGEN WAREN NIET PERFECT. SOMS RAAKTE HOI IN DE WAR...

...EN DACHT DAT EEN PAAR 'ONGEVAARLIJKE' ASTEROÏDEN KI'S WAREN.

DIE LIJKEN DUS OP DE KI'S, WAARVAN WE WETEN DAT ZE DE AARDE Zouden RAKEN.

ZO VERZAMELDEN ZE ZEVENTIGDUIZEND KI'S - KNOWN IMPACTORS.

WE GAVEN HOI DATA VAN DE KI'S, AANGEMERKT ALS '1' IN BINNAIRE CODE: GEVAARLIJK.

EN MENGDEN DAARIN DAT VAN BEKENDE, ONGEVAARLIJKE ASTEROÏDEN, MET EEN '0': VEILIG.

EENMAAL GETRAIND, KON HOI DE TWEE BINNEN ENKELE SECONDEN UIT ELKAAR HOUDEN.

WE ZIJN VOORAL GEÏNTERESSEERD IN DE GROTERE EXEMPLAREN, DIE SERIEUZE SCHADE KUNNEN AANRICHTEN.

HIER IS ALVAST EEN SHORTLIST MET POTENTIAL IMPACTORS DIE HOI OP DEZE MANIER HEEFT GEVONDEN.

OM TE TESTEN OF HOI OOK ECHT WERKT, VOERDEN ZE DATA IN VAN ALLE GEOBSERVEERDE ASTEROÏDEN IN DE DATABASE VAN NASA - ZO'N ACHTHERDERDUIZEND STUKS.

BINNEN EEN HALF UUR PIKTE HOI NEGENTIG PROCENT VAN DE ASTEROÏDEN ERUIT DIE NASA ALS GEVAARLIJK ZIET.

NAAM	CLOSEST APPROACH	YEAR
2005 RV24	0.020 AU	FEB 2374
2008 UV99	0.013 AU	APR 2332
2011 BU10	0.006 AU	APR 2920
2011 HH1	0.012 AU	JUL 2923
2011 WC44	0.018 AU	FEB 2679
2013 G76	0.013 AU	DEC 2638
2014 GL35	0.018 AU	JUL 2556
2014 TW57	0.017 AU	SEP 2165
2014 WD365	0.017 AU	SEP 2735
2017 DQ36	0.013 AU	DEC 2131
2017 DQ36	0.016 AU	JUL 2741
2017 JE3	0.016 AU	JUL 2741

1 ASTRONOMICAL UNIT = ± 150 MILJOEN KM

1 AU IS EEN ASTRONOMICAL UNIT, DE AFSTAND VAN DE AARDE TOT DE ZON

DE AFSTAND NAAR MARS IS OOK ONGEVEER EEN AU (EN DAAR KUNNEN WE AL HEEN!)

0.016 AU - 2.5 MILJOEN KILOMETER - IS DUS HÉEL DICHTBIJ.

INTUSSEN IS HOI EEN WORK IN PROGRESS, EN WERKEN DE ASTRONOMEN OM HET PRECIEZER TE MAKEN.

EN MISSCHIE IN DE TOEKOMST EEN CATASTROFE TE VOORKOMEN!

EINDE

DOEI!

Na verkrachting volgt vaak onbegrip

Illustratie Silas

'Het beeld van blauwe plekken op de armen en kapotgetrokken rokjes klopt meestal niet'

passen van studie omdat je naar therapie moet, maar ook omdat je niet samen in de les wil zitten met een dader. Er moet duidelijk beleid komen. Zelfs als je mensen niet wil schorsen – wat in mijn ogen wel degelijk een mogelijkheid is als iemand vaker is gerapporteerd – moet er een protocol zijn om slachtoffers te steunen.

Het gaat haar niet om het criminaliseren van de pleger, maar om het probleem bespreekbaar te maken en sociale verantwoording te nemen, zodat de slachtoffers niet alleen staan. Dat betekent: praten, óók met de daders. 'Vraag ook aan hem hoe dit gebeurde, waar dacht hij aan? Ik denk dat niet iedereen goed begrijpt wat consent echt inhoudt, en dat je dus over de grenzen van een ander kunt gaan zonder te begrijpen wat daar mis mee is.'

Honkbalknuppels

Heeft ze zelf de dader nog gesproken? Ja, vertelt ze. De dag na de verkrachting stuurde ze hem een bericht 'dat het niet oké was'. Ze 'was niet zo hard als ik had kunnen zijn', zegt ze nu. 'Ik was al dichtgeklapt.'

De gezamenlijke vriend reageerde verrast. 'Want ik lag niet halfdood in foetushouding op de bank, maar rechtop in een stoel en keek hem gewoon aan. Ik voldeed dus niet aan het beeld van een slachtoffer. Hij zei: "Moeten we hem iets aandoen? Ik haal wel wat vrienden en wat honkbalknuppels." Maar dat wil je natuurlijk ook niet.'

Binnen het studentenleven moet het taboe over het vragen van toestemming verdwijnen.

'Mannen zeggen vaak: "Ik snap echt niet hoe iemand zo iets kan doen, wat een psychopaat." Maar als het echt alleen maar een *bad egg* is, zou het niet zo ontzettend vaak voorkomen.'

Expliciete instemming

'Het was ooit ook ondenkbaar om iemand te vragen een condoom om te doen. Maar toen de aids-epidemie kwam, werd er ontzettend veel energie in voorlichting gestoken. Zelfs met kinderen werd er over anticonceptie gepraat. Nu is dat helemaal niet raar meer. Dat kan met het vragen om instemming ook.'

Hulp nodig? Het nummer van Centrum Seksueel Geweld is 0800-0188, of zoek online contact via <https://centrumseksueelgeweld.nl>

Een op de negen studenten wordt verkracht, blijkt uit cijfers van Amnesty International. De universiteit doet te weinig om slachtoffers te helpen, zegt Claudia Dictus. 'Ik ben mijn studentenleven kwijtgeraakt.'

DOOR ANOUSHKA KLOOSTERMAN Er zijn drie dingen die Claudia Dictus (24) graag had willen weten toen ze achttien was.

Eén: 'Als je bent verkracht: niet douchen, niet naar het toilet, geen schone kleren aantrekken, en direct naar de politie.'

Twee: 'Het nummer van het Centrum Seksueel Geweld.'

Drie: 'Als slachtoffer heb je bij de politie recht op advies van een advocaat die gespecialiseerd is in zedenzaken. De politie vertelde mij dat ik maar beter geen aangifte kon doen – het was mijn woord tegen het zijne. Zo'n advocaat kan advies geven over wat er wel mogelijk is. Dit hoorde ik pas jaren later.' En toen vroeg ze zich af: 'Waarom is dit geen algemene kennis?'

Eén op de negen

Dictus werd tijdens haar studententijd verkracht, net als elf procent van haar vrouwelijke medestudenten. De dader was geen onbekende, maar iemand die ze op een feestje had ontmoet (net als bij 26 procent van de slachtoffers). Terwijl het gebeurde, 'bevroor' ze (70 procent). Ze vertelde wat er was gebeurd aan goede vrienden (61), en stapte ook naar de universiteit en de politie (2 en 1). Aangifte doen werd ontmoedigd, vertelt ze. Het duurde jaren voordat ze het een verkrachting kon noemen (60).

De cijfers komen uit een recent rapport van Amnesty Inter-

national over verkrachtingen in het studentenleven. Vooral de cijfers over 'penetratie zonder instemming', zoals de onderzoekers het verwoorden, lokten geschokte reacties uit: bijna een op de negen studenten maakt dit mee.

Met haar stichting *Our Bodies Our Voice* geeft Dictus workshops aan organisaties – waaronder de Universiteit Leiden – over hoe ze beter om kunnen gaan met meldingen van seksueel geweld. Want de reacties die ze zelf kreeg na haar ervaring, en het gebrek aan kennis, maakten haar trauma erger. 'Uiteindelijk heeft het een jaar geduurd voordat ik de zorg kreeg die ik nodig had.' Het gebeurde op haar achttiende verjaardagsfeestje. 'Een vriend vroeg of hij iemand mee mocht nemen. Ik dacht: als hij een kratje bier meeneemt, prima.'

Paniek aanvallen

'Uiteindelijk gingen mensen naar huis. Die vriend lag knock-out in mijn bed, en ik was opeens alleen met deze...tja, vreemdeling. Ik zei dat ik bij een huisgenote zou slapen, maar niemand deed meer open. Hij

De huisarts stuurde haar naar de politie. Die ontmoedigde haar om aangifte te doen

volgde me en begon me aan te raken. Het voelde niet goed. Hij overtuigde me uiteindelijk door te zeggen dat hij me met rust zou laten, en op de grond ging slapen. Maar dat is niet wat er gebeurde.'

De nasleep was heftig, vertelt ze. 'Ik kreeg complexe PTSS, en heb

jarenlang paniekaanvallen gehad. Ik kon niet uitgaan. Ik ben eigenlijk mijn hele studentenleven kwijtgeraakt. Ik heb nog weleens geprobeerd om naar een feestje te gaan. Onderweg werd ik door iemand geprepen. Dus nee, dat werd 'm niet.'

Familie en vrienden wisten niet hoe ze haar konden helpen. De huisarts schrok, en stuurde haar naar de politie. Die ontmoedigde haar om aangifte te doen. 'Het was mijn woord tegen het zijne.' Ze stapte ook naar de universiteit. 'Zij schrokken zich wild, maar er was geen enkel protocol.'

Nu weet ze dat er wel degelijk mogelijkheden waren. 'Daarom ben ik deze workshops gaan geven: veel mensen wilden wel helpen, maar wisten niet wat ze moesten doen.'

Slechts twee procent van de slachtoffers weet waar ze om hulp kunnen vragen. 'De student life officer van mijn campus heeft een mail gestuurd naar de universiteit van de dader. Ze kreeg geen reactie en daar is het bij gebleven. Het Centrum voor Seksueel Geweld bestond al. Als iemand mij toen dat nummer had gegeven, had dat al heel veel gescheeld.'

College met de dader

De universiteit hielp haar wel met verhuizen, maar ze mocht niet naar een ander gebouw. Haar nieuwe kamer zag er dus precies hetzelfde uit, waardoor het 'bleef spoken'. Na een jaar is ze gestopt in Leiden en

naar Amsterdam verhuisd. 'Er zijn studenten die een vak laten vallen of helemaal stoppen omdat ze niet met de dader in een zaal kunnen zitten. Dan zijn de consequenties weer voor het slachtoffer, in plaats van dat de dader eens van vak of studie moet veranderen.'

Dictus stuitte op weerstand bij universiteiten om die zorgplicht aan te pakken. 'Ze zijn bang voor de juridische consequenties en willen vaak geen verantwoordelijkheid nemen. Als zij als eerste het probleem erkennen en erover beginnen, hebben ze opeens een slechte naam.' Maar instellingen hebben wel degelijk een rol, vindt ze. 'Het hele studentenleven is een product van de universiteiten en de verenigingen. Ze zijn onderdeel van een cultuur met jonge mensen die grenzen moeten ontdekken.'

Veilige omgeving

'Daarnaast hebben ze de verantwoordelijkheid een veilige leeromgeving te creëren. Als iemand iets vervelends meemaakt, moet daar ondersteuning voor zijn: het aan-

'Mensen durven het niet "verkrachting" te noemen'

Het Amnesty-rapport noemt verkrachtingen 'penetratie zonder instemming'. De reden: zestig procent van de studenten die dit hebben meegemaakt, noemen het geen verkrachting. Als de onderzoekers die term hadden gebruikt, hadden de respondenten dus waarschijnlijk 'nee' aangekruist. Herkenbaar, zegt Dictus: 'Het duurde bij mij jaren voor ik het een verkrachting kon noemen. We hebben allerlei stereotypen in ons hoofd: de vreemde man in de bosjes, helemaal tegen je wil, op een vreemde plek. Mensen vinden het

moeilijk om het te benoemen als het tijdens een date of op een feestje gebeurde. Ik heb met studenten gesproken die bij iemand waren die de deur op slot deed en zei: "Jij blijft hier vannacht." En in plaats van te benoemen wat het is, zeggen ze: "Ik ben er maar in meegegaan, want dat leek me fijner dan het erger te laten worden." Het beeld van kapotgetrokken rokjes en blauwe plekken op de armen klopt meestal niet. Juist niet, omdat mensen kiezen voor de andere optie om dat geweld juist te voorkomen.'

Studentenleven

Wij doken – hóps! – in de won

Er is een kentering gaande in de wereld van de drankspellen en zuipgadgets. Naast de traditionele varianten rollen er innovatieve bierkanonnen en andere 'ad-tributen' uit de 3D-printer. Tijd om een testpanel aan het werk te zetten. 'Ik heb een druipertje hoor!'

DOOR PEPIJN BOUMANS EN WOUTER GEERTS Door het gebrek aan borrels en feestjes zal het de meeste studenten niet zijn opgevallen, maar er voltrekt zich een ware revolutie in de wereld van de drankspelletjes. Tot slechts enkele jaren geleden waren er ruwweg twee categorieën. De eerste was het eenvoudigst: zelf iets verzinnen met hulp van een voorwerp dat toevallig voorhanden was, zoals speelkaarten of een dobbelsteen. Ervaren borrelaars denken dan aan spellen als King- sen, Bussen, Mexxen en Vijven.

De tweede categorie is die van toe-eigening, waarbij buizende studenten een bestaand en onschuldig kinderspel omtoveren tot drankgelag. Veruit de meest bekende variant is Stef Stuntpiloot. Het ronddraaiende vliegtuigje is zo populair geworden onder dat het volgens Wikipedia in 2009 zelfs tijdelijk uit de winkel werd gehaald in een poging om studentenlevers (en -levens) te beschermen. Maar ook Hungry Hippos en Muizenval zijn erg populair.

Hufterproof

Natuurlijk, er waren ook altijd moedige eenlingen die zelf aan de slag gingen met karton, stiften en een schaar, maar zulke volhardende creativiteit was niet alleen zeldzaam, het leverde ook vaak een spel op dat qua looks nogal karig was.

Enter: de 3D-printer, die voor het grote publiek steeds toegankelijker wordt en waardoor de tijd van ongebreidelde mogelijkheden aanbreekt. Bij allerlei websites als 3Dprintserts en FlexForm kan je vrij eenvoudig en in allerlei vormen een compleet bordspel, inclusief kaarten en/of stukken, laten fabriceren.

Zo is een nieuwe generatie van doe-het-zelf-dranksporten ontstaan die hufterproof is, er

gelikt uitziet en niet is te onderscheiden van het professioneel ontworpen spul.

Soms iets te...

Dat moeten we uiteraard zo serieus mogelijk laten testen door een panel van doorgewinterde experts.

Irene Hamberg (23), Rosalin Mossel (24) en Floor van Rijsingen (22) zijn ploeggenoten bij Njord en hebben naar eigen zeggen flinke ervaring met 'heel snelle drankconsumptie'. Volgens Irene hebben ze ook met enige regelmaat samen op het toilet gelegen: 'Drankspelletjes voegen altijd wat je toe aan je avond, soms zelfs iets te.' Rosalin kan een flinke lijst met populaire spellen opnoemen. 'Er is een hoop hoor: Steen-papier-trek-eeen-bak, Fuck the Dealer, Bussen, Kingsen...'. Tijd voor het eerste spel: Color Madness, gemaakt door een groepje studenten commerciële economie aan de Hogeschool Leiden. Volgens medebedenker Lizzy Nooy is het een 'gezellig en leuk drankspel voor studenten met het thema duurzaamheid'.

HET OORDEEL:

'Fijne kleurtjes maar te veel loopholes

Met een hoop nieuwsgierigheid, twee flessen wodka en een kratje bier gaat het panel aan de slag. 'Het ziet er toegankelijk uit', vindt Irene. 'Veel kleurtjes: wordt iedereen blij van.' Color Madness blijkt een paraplu te zijn van bekende spellen als Never Have I Ever, Who is Most Likely, plus vragen over duurzaamheid. En juist die halen je uit het spel, vindt Floor. 'En er zijn te veel loopholes.'

Ook Rosalin was positiever bij het openen van het spel, dan bij het daadwerkelijke spelen. 'Vragen zijn soms wat verwarrend, er zijn mogelijkheden om vals te spelen, en het is helemaal niks voor kleurenblinden. Drie minpunten. Next!'

Op naar de volgende: lokale bekendheid en zelf gekroonde 'koning van de bar' Barry Badpak verkoopt sinds kort ook zijn eigen 'Borrel Bordspel'. Volgens de makers zelf is het een soort 'hutspot eten voor gevorderden' en ook nog 'veel leuker dan Netflix of Lubach'.

HET OORDEEL:

'Vier shotjes in twee minuten gaat hard'

Het testpanel is met de looks erg tevreden, en gaat gretig aan de slag met de combinatie van Ganzenbord, Monopoly en Speerwerpen. De bijbehorende, nogal eclectische playlist blijkt een leuke toevoeging en beïnvloedt ook daadwerkelijk de loop van het spel.

Maar als Floor binnen twee minuten vier shotjes moet doen lijkt het tempo toch wel erg hoog te liggen. 'De overall look is heel nice, maar je moet echt van alles onthouden', is Irenes mening. 'Gaat hard dit', zegt Floor die een boer onderdrukt. 'Dit spel is te ingewikkeld, ik snap er weer niks van.'

Rosalin weet hun eindoordeel goed op te sommen. 'Het idee is om mensen te pakken op elke vorm van desinteresse, maar het tempo ligt enorm hoog. Echt een spel voor het begin van de avond.'

dere wereld van drankspellen

Naast steeds inventievere drankspellen zitten ook vernuftige drankgadgets in de lift. Op verschillende sites zijn zogenoemde 'adtributen' te vinden, zoals het BierKanon, het LonKanon (dubbel, trippel, of quadrupel), en een brede selectie aan speciaal ontworpen trechters en fietspompen. Het BierKanon wordt aangeprezen als een uitschuifbare spuit waarmee je moeiteloos twee biertjes achterover kan gooien.

HET OORDEEL:

'Stelt harder teleur dan de meeste mannen'

Het panel was erg benieuwd naar dit stukje gereedschap, dat ze al gauw omgedoopt hadden tot De Zuigpijp, maar worden al snel negatief.

'Ik heb een druipertje hoor', zegt Floor na bier op zich gemorst te krijgen uit het lekken- de BierKanon. 'Hij past niet in een bierflesje,

lekt, werkt niet en stelt harder teleur dan de meeste mannen', aldus Irene. Ze geven hem twee uit tien punten. De prijs (€ 1799) vinden ze erg overdreven.

Volgens Rosalin is elk bedrag boven de vijf eigenlijk al teveel. 'Ziet er leuk uit, heb je verder niks aan.'

De afgelopen jaren hebben zogeheten riet- adjes een ware opmars gemaakt onder studenten. Met behulp van een rietje is het namelijk mogelijk om een flesje bier in een recordsnelheid leeg te drinken. Door de lucht die door het rietje onderin vrijkomt als je het flesje ondersteboven houdt, zuigt je het bier als het ware meteen je slokdarm in. Even leek die rijke traditie verloren te gaan, vanwege het Europees verbod op wegwerp- plastic dat vanaf 3 juli 2021 wordt. Maar werkbouwtuigkundige en Delftse student Finn Uijtewaal kwam vorig jaar juni met een duurzaam alternatief: De RietCycle, een riet- je van hard, biologisch afbreekbaar plastic dat je overal mee naartoe kan nemen.

Studieschuld aflossen

'Het begon als een grap in de lockdown', vertelt de 22-jarige uitvinder. 'Een huisgenoot had een 3D-printer.' Dankzij social media

werd zijn product al gauw een klinkend succes. 'Nadat ik een filmpje maakte waarin ik een bak trok met de RietCycle, bleek er veel animo voor te zijn. Het werd zo druk dat de 3D-printer continu aanstond en er simpelweg niet meer kon worden geproduceerd.' Door de grote vraag besloot Uijtewaal in oktober een webshop te lanceren. 'Sindsdien zijn er ongeveer 6000 exemplaren verkocht. Ik hoop er aan het einde van mijn studie mijn studieschuld mee af te betalen.' Voorlopig gaat Uijtewaal door met de verkoop, zolang hij het maar leuk blijft vinden. 'Het is niet de bedoeling dat het ten koste gaat van mijn studie. Ik wil later een andere baan dan zuip- gadgets verkopen.'

HET OORDEEL:

'Goeie Partytrick. Meteen Bestellen'

De RietCycle wordt door het testpanel aandachtig bekeken. Het gesprek over de wetenschap achter de werking van het plastic buisje wordt wat bemoeilijkt door de inmiddels stevig opgelopen hoeveelheid geconsumeerde drank. 'Leuk dingetje, zou een bieropener aan moeten zitten, wel zo handig', zegt Irene. Na wat trial and error hebben ze uitgevogeld hoe je hem werkend krijgt. 'Lets go!' Floor slaagt erin iedereen te imponeren met de atomische snelheid waarmee ze een flesje Hertog weet te legen.

Vanaf dan is De RietCycle ieders favoriet. 'En omdat ie ook maar een paar euro kost is het echt prima leuk om mee te nemen', zegt Irene. Ook Rosalin is blij. 'Goeie partytrick.' Floor is in de tussentijd alvast op haar telefoon een setje aan het bestellen. 'Kies allemaal maar vast een kleurtje.'

Natte tosti zoekt kwarrel

Wie wil integreren in het studentenleven moet de taal kennen. Mare helpt je wegwijs te worden in de wondere wereld van de BSA, AVG en (BVO. Altijd handig voor... dingen.

A **Aanduwen:** Dichtkitten, (door)palen, (door-)sauzen, (door)blaffen. Zie regelen.
Ab actis: secretaris.
Accepté: tegen je zin in akkoord gaan.
Adten: het zo snel mogelijk achterover slaan van een biertje. Afkomstig van het Latijnse *ad fundum*, tot op de bodem.
Afpielen: ergens een laatste biertje gaan drinken. Lijkt een goed idee, maar is de laatste stap naar complete escalatie.
Ancieniteit: ouwe lullen gaan altijd voor.
Anytimer: een adt die je 'any time' moet trekken als je odds hebt verloren. 'Ik heb drie anytimers op hem.' Zie: odds.
Ar: van arbeider, al het Leidse plebs dat niet studeert (ook: prolet, burger).
Aug: kort voor Augustinus.
AVG: aardappelen, vlees, groente. 'Een AVGtje doen.'

B **Bafbrug:** de Kippenbrug die beide delen van de Vrouwensteeg met elkaar verbindt. Baffen scholieren elkaar op deze brug hebben staan baffen nadat ze studenten kroeg Hifi waren uitgezet.
Barfen: kotsen. Ook: nekken.
Barry Badpak: de held van 3 October, dankzij hits als *Leiduh!*. De rest van het jaar gewoon een ar in een bar.
Berig: geil (voor een man). 'Ik ben echt berig.'
Blik trekken: een medaille winnen (roeterm).
BoKo: café de Bonte Koe.
Bruin fruit: bitterballen
BSA: komt in twee varianten. Het positief Bindend Studie Advies is geen
Burgerrups: bus
Burgerslurf: trein
BVO tje: biertje voor onderweg.
BWB: ben wel bij/ben wel bai/best wel bij

C **CoBo:** constitutieborrel. Besturen feliciteren een bestuur met het bestuur-zijn.
Corps: Minerva, spreek uit: koor. Een corpsbal is een mannelijk lid.
CV-rukker: kiest voor een bestuursfunctie om het cv mee op te pimpen.
D **Dies:** Op 8 februari is de universiteit jarig. Spreek uit: *dte-jés*.
Dichtgetikt: alléén nog maar over je vereniging kunnen praten.
Drie Oktober: spreek uit 'dwtie oktober'. Het carnaval van de Leidse ar. Iets met hutsplot, haring en Spanjolen.
Driesecondenregel: geoorloofd van de vloer eten. De tiensecondenregel volstaat ook.
Drukfeut: feut die niet goed meedoet/lui is (tijdens de ontgroening)
Dubbel gemengd: een huis waarin mannen en vrouwen van verschillende verenigingen al dan niet vreedzaam samenwonen.
Duffen: zie fietsenmakers. Enkelvoud: Dufft(er)

Kwarrel: kwaliteitskwarrel.

L **Leidse kots:** pasta met spinazie a la crème en boursin.
Leidse zeeater: chick die tijdens het wippen alleen maar stil op haar rug ligt.
Leids kwartierje: bij colleges mag je een kwartier te laat komen, ook docenten.
Les: heb je op school. Op de universiteit ga je naar college. Je leert er niet, maar studeert. Je maakt er geen huiswerk, maar bereidt je college voor.
Louter: alleen maar. 'Louter mooi weer', 'louter mooie lullen', of 'Louter hulde!' (= lekker gewerkt pik!).
LUL: Leiden University Library, jip... echt waar. Zie UB.
Lullepot: random lulverhaal om verbaliteit mee op de proef te stellen.

M **Mat:** lang haar in de nek van een corpsbal
MaPo: café in De Oude Marenpoort
Meuk: grote hoerwelheid rotzooi, vtezigheid of etensresten. Vaak te vinden in de keuken of het doucheputje.
Mexxen: drankspelletje
Moote lul: positieve aanspreekvorm binnen een mannengeselschap. 'Hey, mooie lul, geef mij eens een biertje.'
Mos: de ongeschreven regels over hoe je je binnen de studentenwereld dient te gedragen. Meervoud: mores.

N **Nassen:** eten. 'Dit is echt niet te nassen.'
Natte tosti: een jongen met een lange mat die zichzelf heel wat vindt. Voornamelijk te vinden bij het corps.
Neus, de: per persoon, als in: '20 euro de neus'.

O **Odds:** spelletje voor een anytimer (zie aldaar).
Over je huig/baard gaan: vloer- of trottoirpizza leggen. Zie barfen.
P **P:** je propedeuse, uitspraak: *pe*.
Paardenkut: Apfelkorn met sparood.
Pandapunten: graadmeter voor je saai seksleven, een week zonder seks levert een pandapunt op.
Pikktreint: Duffers die met de burgerslurf naar de Hifi komen.
Plex, de: Plexus, studentencentrum op de Kaiserstraat.
Phoet: feut
Politesse: *shit the fuck up*.
Prela: het voorstadium van een relatie.
Presses: voorzitter, ook vaak geschreven als praeses.
Prominent: vooraanstaand.

Q **Q:** kort voor Quintus. 'Ik ben op Q'.
R **Regelen:** een kippetje of gast scoren.

Onduidelijk of alleen tongen ook al regelen is, of dat je ook echt gebatst moet hebben.
Rela: relatie.
Restaurant De Gouden Bogen: McDonald's.
Rondje Singels: Rondje hardlopen om de singels tegen de groeiende bierbuik.

S **Scharrel:** aanduiding voor: wazige relaties. Wel de lusten, niet de lasten. Zie ook: kwarrel
Skeer: armlastig.
Snuifas: waar veel Leidse rechtenstudenten terechtkomen
SOGgen: studieontwijkend gedrag vertonen.
Straalfager: bitterlemon met jenever.
Strepen: met bier gooien als iemand de mores overtreedt.
Stuko: studentikoois. 'Wat een stuko-baas', 'een stukomaaltijd' (pasta met alleen courgette).

T **Tarweshaker:** Spa Goud. Ook: goudgeel gerstenat
ID: thè dansant: derde helft van een hockeywedstrijd
Tent, de: de sociëteit van Minerva. 'Ben je vanavond nog op de tent?'
Tering: spreek uit: 'teewring'. Stopwoord van de Leienaar.
Tjakk: zie meuk. Na een borrel zitten je schoenen onder de tjak.
Thuis: waar je woont, dus niet...
Thuisthuis: waar je ouders wonen. Ook: 'thh'

U **UB:** universiteitsbibliotheek aan de Witte Singel. Onder het mom van 'studeren' kun je hier bijpraten met je clubgenoten.
Uf: chick die lid is bij UVSV
Uffendip: haarclip die zo ver omhoog is geduwd dat het lijkt alsof je een tumor op je hoofd hebt.
Uitbrakken: net zo lang niets doen, tot je weer aanspreekbaar bent.
Unit: ding. Kan verwijzen naar zowel eten als gebruiksvoorwerpen. 'Pass me even die unit.'

V **Vesfjes likken:** iemand met een vestje (zoals een bestuurslid) regelen.
Vot: kort voor bvo, wat weer een afkorting is voor bravo, wat weer kort is voor 'ik onderschrijf je standpunt volledig, medestudent'.
VVV'tje: vriend(innet)je van vroeger (van voor je studentenleven).

W **Walk of shame:** onder ogen komen van je huisgenoten na een wilde nacht bij iemand anders, in nog naar bier stinkende kleding en/of uitgelopen make-up.
Wipsteiger: hoogslaper.

Z **Zoemen:** geluid dat feuten maken tijdens de ontgroening
Zooten: Uitsloofritueel waarbij de alfamannetjes aan elkaars jasje trekken.

71

dingen die je in je Leidse tijd gedaan moet hebben

Uit

- 1. In de gracht belanden
- 2. Een feestje bij alle vijf de grote studentenverenigingen bijwonen
- 3. Dinsdagnacht stappen in de HiFi
- 4. Uitgaan in Den Haag
- 5. Een ontwikkelingsland bezoeken
- 6. Wakker worden en niet weten waar je bent
- 7. Arren ontmoeten bij de Pomerans, de Rembrandt of iets aanverwant
- 8. Ga bij een club of sub die een buitenactiviteit doet - kanoën, jagen, klimmen, fossielen verzamelen, wat dan ook - en ga een weekendje met ze mee
- 9. Kleren weggooien omdat ze nooit meer gaan herstellen van die nacht
- 10. Nachtnetten
- 11. De laatste trein missen
- 12. Zooien

Thuis

- 13. Op kamers gaan! Misschien wel belangrijker dan de studie zelf
- 14. Inbreken in je eigen huis omdat je jezelf hebt buitengesloten
- 15. Iemand uit een andere stad dan Leiden regelen
- 16. Bij de eerste zonnestraal met je huisgenoten alle banken naar buiten dragen en bier drinken op straat
- 17. Drugs. Desnoods iets van de smartshop
- 18. Een lekkage opdweilen
- 19. Een plant in leven houden
- 20. Een pan of barbecue weggooien omdat je te lui bent om hem schoon te maken
- 21. Een nieuwe schimmelsoort ontdekken op de vergeten afwas. Bonuspunten als de gewone schimmel die er al stond, ten prooi valt aan een andere schimmel
- 22. Je bezittingen onder aluminiumfolie of gele post-its vandaan toveren. Leuke huisgenoten, origineel ook

Eten en drinken

- 23. Zwevertjes drinken in Roebels
- 24. Hutspot eten op 2 oktober
- 25. Eten bij het restaurant van Augustinus of Quintus
- 26. Een bedenkelijke shoarma na twee uur 's nachts
- 27. Een paardenkut drinken
- 28. Ontbijten bij de Hema
- 29. Een date bij La Bota, het meest Leidse restaurant
- 30. De Friese pof van bakkerij Us Bertus
- 31. Na een feest een uienkruier halen op de markt, als die net opgebouwd is
- 32. Als je geld op is wanhopig alle restjes voedsel bij elkaar gooien en hopen dat het eetbaar is
- 33. Een afhaalmaaltijd nuttigen in het Van der Werfpark
- 34. Naar een exotische eetwinkel gaan, dingen kopen die je niet kent, en er dan met behulp van internet wat van proberen te maken
- 35. Op de fiets naar het strand, en daar barbecueën

Cultuur

- 36. Alle Leidse musea bezoeken (tip: met de Museumnacht gaat het snel)
- 37. Een jazzoptreden in De Twee Spiegels bijwonen
- 38. Het Leiden International Film Festival
- 39. Een bandje kijken in Gebr. De Nobel
- 40. Een studententoneelvoorstelling bezoeken
- 41. Naar Werfpop
- 42. Een boek lezen voor je plezier - na de middelbare school zijn veel mensen vergeten dat dat ook kan
- 43. Leids cabaret festival
- 44. Meehossen/drinken met Barry Badpak

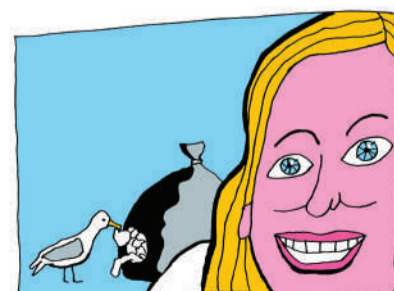

Universiteit

- 45. Tenminste één vak buiten je eigen opleiding volgen (Studium Generale telt ook)
- 46. Een promotie of oratie bijwonen
- 47. Commissiewerk doen voor je studie- of studentenvereniging
- 48. Niet vergeten: met je commissie of bestuur zo'n poepsaai groepsfoto op het Rapenburg laten maken
- 49. Een LAK-cursus volgen
- 50. Picknicken in de Hortus (gratis toegang voor studenten)
- 51. Studeren in de bieb van een andere faculteit, zodat je geen afleidende bekenden tegenkomt
- 52. In Mare staan
- 53. Nachtje doorhalen om een paper af te krijgen
- 54. Met een kater naar college
- 55. Onterecht een tentamen halen
- 56. Een tentamen halen waar je keihard voor hebt moeten knokken

Leiden

- 57. Vloekend bij de stalling op Centraal staan omdat je fiets is gejat door de gemeente of een andere fietsendief
- 58. Langzaam onverstaanbaar worden door de vele stiko-afko's: 'We gingen naar een Cobo in de Boko, en toen met het efee naar de MaPo, wel met een brotje, natuurlijk.'
- 59. Jezelf 's avonds laten opsluiten in de Burcht/een universiteitsgebouw/... en er de nacht doorbrengen
- 60. Tenminste tien hofjes opsporen. Mag tijdens de hofjesconcerten, maar ze zelf zonder plattegrond ontdekken is ook leuk
- 61. 3 oktober met pisregen
- 62. Op versieringssafari door de Kooi met Kerstmis of tijdens het EK/WK voetbal
- 63. Meedoen aan de El Cid
- 64. Met een bootje door de grachten varen
- 65. De Meelfabriek bezoeken, nu het nog een bouwval is
- 66. Oer-Leidenaar Peter Labruyère spotten in het wild
- 67. Een selfie maken met een meeuw
- 68. Klagen over toeristen die selfies maken met meeuwen
- 69. Buitenlandse gasten een rondleiding door de stad geven
- 70. De Pieterskerk van binnen zien

En als laatste:

- 71. Je naam schrijven op de muur van het Zweetkamertje. Wordt nog een uitdaging als je niet daadwerkelijk afstudeert

Het Clubje

Van links naar rechts: Tjebbe Witteveen, Ruben Venema, Martine Feteris en Eline Raukema. Foto Taco van der Eijl

Column

Onze belabberde culinaire bubbel

We hebben ze allemaal: kookboeken die je van je ouders hebt gekregen voordat je ging studeren en die na oktober van je eerste jaar nooit meer zijn aangeraakt.

Kookboeken speciaal gemaakt voor studenten die nog net niet een titel hebben als Dit is toch zo makkelijk: zelfs uw idiote dochter kan dit! of Simpel, Skeer en Stuko: the holy trinity.

Het zijn goedbedoelde cadeaus die nu enkel nog uit de kast worden getrokken wanneer ze mogen fungeren als onderzetter voor een pan met kleeftje rijst.

Toen wij laatst voor de derde keer in één week een pak risotto van Knorr openscheurden voor weer een trieste huismaaltijd, drong het tot me door dat ik sinds ik studeer leef op een dieet van pasta, rijst, hummus en koffie.

Ik geloof eigenlijk wel dat wanneer je een willekeurige student open zou snijden, er enkel een brouwsel van tosti, bier en pasta groen uit zou komen.

Zou het echt zo zijn dat we gewoon nooit hebben leren koken? Zijn we simpelweg lui? Of zijn studenten gewoon inspiratieloze kneuzen die oprecht niets anders kunnen bedenken dan een drietal deprimerende Italiaanse gerechten?

Italiaans is in dit geval trouwens een zeer ruim begrip. Een doorsnee Italiaan barst in huilen uit bij het zien van onze 'pasta carbonara': bereid door kookroom en risottorijst gelijktijdig met een plens water van 1,5 liter in een pan mikken.

Het komische is dat wanneer we vervolgens buitenshuis eten of naar onze ouders gaan in het weekend, we er ineens heel veel verfijnde wensen op nahouden: latte macchiatos met havermelk en een extra shot espresso, broodjes hummus mét gegrilde aubergine maar zonder waterkers, of Noorse zalmfilet die precies 4 minuten en 23 seconden op de huid gebakken is, zijn dan ineens realistische eisen. Alsof we onze smaakpapillen plotseling terugkrijgen en in Gordon Ramsay veranderen zodra we in de trein naar huis stappen of een restaurant betreden.

Toch heeft de belabberde culinaire bubbel van Leidse studentenhuizen ook zo zijn voordelen. Al je verfijnde voorkeuren uit het raam smijten en een überzoute AVG naar binnen werken alsof het niks is, is namelijk wel goed voor zowel je sociale contacten als je portemonnee. Dat deze AVG dan wel geserveerd wordt in een pan die geplaatst is op het boek Simpel van Ottolenghi, heeft dan ook wel weer iets poëtisch.

MAIA DE QUAY is student rechten

'Hoezo zou vlees kopen mannelijk zijn?'

Vegan Student Association (VSA) Leiden

Ruben Venema (22, wereldwijde en vergelijkende filosofie en voorzitter): 'Ik heb een oproep gedaan op sociale media, om te kijken of er meer interesse was voor een veganistische studentenvereniging.'

Tjebbe Witteveen (21, rechten): 'Bij de eerste ALV waren vier deelnemers. Wij, Martine Feteris (27, master Franse literatuur): 'Het idee van een studentenvereniging in het algemeen is dat je op zoek gaat naar vrienden en gelijkgestemden. Dat kan bij een gezelligheidsvereniging, maar ook bij een specifieke vereniging. Dit was er nog niet.'

Witteveen: 'Het komt ergens voort uit eenzaamheid, omdat je minder goed contact legt met mensen die het niet goed snappen. Als je als veganist met omnivoren bent, zeg je bijvoorbeeld heel veel dingen niet. Ik wil ze best inspireren om veganist te worden, maar ik wil ze ook te vriend houden. Het kan soms erg botsen, terwijl het juist iets heel moois is wat je wil delen met anderen.'

Venema: 'Groningen heeft als eerste een veganistische studentenvereniging opgericht. Van hen heb ik allemaal tips gekregen voor het opzetten van een vereniging in Leiden. Nu zijn er een stuk of tien in Nederland. Er komen er nog meer, ook in het buitenland.'

Feteris: 'Er zit er al een in Göteborg.'

Venema: 'We hebben nu iets van dertig leden. Het zijn bijna alleen maar vrouwen, op een stuk of vijf jongens na.'

Witteveen: 'Het heersende idee is dat je minder mannelijk bent als je geen vlees eet. Ik denk dat dat mannen ervan weerhoudt een keuze te maken.'

Venema: 'Als je nou zelf achter een hert aan hebt gerend... maar je gaat naar de supermarkt en je koopt een stukje vlees. Hoe is dat mannelijk?'

Eline Raukema (20, Chinastudies): 'We organiseren potlucks. Dat is dat iedereen zelfgemaakt eten meeneemt, een soort picknick.'

Venema: 'We hebben nog geen ruimte van de universiteit waar we kunnen samenkomen, maar we gaan meestal naar parkjes.'

Feteris: 'Het is het equivalent van de borrel op een gezelligheidsvereniging. We hebben al in kleine groepjes, coronaproof, samen gekookt, geborrelt en gegeten. Ik had falafelwraps gemaakt, iemand anders had aardbeien met veganistische slagroom meegenomen.'

Raukema: 'We praten veel over veganisme. Ik kende nog helemaal geen vegans voordat ik hier lid werd, en het is een verademing om mensen te ontmoeten die er hetzelfde over denken.'

Feteris: 'Veganisten zijn vaak ook geïnteresseerd in het milieu en gezondheid.'

Venema: 'En gelijkheid. De waarden van veganisten gaan veel verder dan alleen veganisme. We zijn tegen alle vormen van onderdrukking, niet alleen van dieren maar ook van mensen. Voor gelijkheid voor de LHBTQI-gemeenschap, voor zwarte en Aziatische mensen.'

Witteveen: 'Ik was zelf tot twee jaar geleden overtuigd vleeseter. Ik maakte veganisten belachelijk, tot ik me erin ging verdiepen. Je moet er op zijn minst voor openstaan.'

Raukema: 'De eerste maanden miste ik het wel. Je ziet en ruikt het en je bent het gewend. Daar moet je even overheen, maar op een gegeven moment is het uit je systeem.'

Witteveen: 'Ik ben nu een paar jaar veganist, maar soms maak ik een uitzondering en eet ik iets met melk of ei erin. Ik werk bij de Landmacht, daar is niet alles veganistisch.'

Venema: 'De smaak van dierlijke producten weegt niet op tegen al het nare milieu- en dierenleed.'

Feteris: 'Omdat jij iets lekkers wil, moet een dier een kutleven hebben. Veruit het meeste vlees komt uit de bio-industrie.'

Venema: 'En of je nu biologisch vlees

eet of niet, de manier waarop de dieren worden geslacht is hetzelfde. Je moet wel een heel goede reden hebben om iemands leven te nemen.'

Witteveen: 'Haantjes die net geboren zijn gaan meteen door de shredder. Omdat die geen eieren kunnen leggen heb je daar niets aan.'

Feteris: 'Van de kippen worden de snavels afgeknipt...'

Venema: '...om te voorkomen doordat ze elkaar pikken. Omdat ze in een kleine ruimte dicht op elkaar zitten, worden ze daar helemaal gek. Hetzelfde gebeurt bij biggetjes, waarvan de staarten worden afgeknipt.'

Feteris: 'Het vlees in de supermarkt is ook al zo getransformeerd, dat je er niet eens meer een dier in herkent. Het is onpersoonlijk. Als het er niet eens meer uitziet als een varken, dan hoeft je er ook niet over na te denken.'

Venema: 'Ik denk dat er ook wel een link is tussen hoe we met dieren en met mensen omgaan. Als we onze kinderen leren om compassievol te zijn met dieren en hen niet te onderdrukken, dan doe je dat ook minder snel bij mensen. Misschien komt oorlog wel deels voort uit hoe we met dieren omgaan.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK

Lamme Leidse Memes

EL CID mentoren wanneer hun groepje in de regen onder een afdakje een beetje naar hun telefoon zit te staren

Lamme Leidse Memes

Wanneer je als mentor aan je EL CID kinderen uitlegt dat het dansje echt heel leuk en grappig is om te leren

